

ENDRE kyrka ligger högt och syns långt. På elvahundratalet byggdes den första stenkyrka. Århundradet därpå byggdes nytt kor och långhuset med bilder, reliefer, från den äldsta kyrkan i fasaden: en drake, ett lejon med en unge och romerska rebeller.

Omkring 1350 höjdes tornet. Då tog man bort en bönekammare på tornets ena sida, byggde en dopkammare på den andra, och lät långhuset omsluta tornet. När tornet och långhuset blev till ett krävdes en stödpelare. På stödpelaren hjälper »päuken«, djävulen, en kvinna att tjuvmjölka grannens kor.

Passionsmästarens måleri pryder vägarna. På södra långhusväggen finns en bild av Kristoffer med Jesusbarnet. En gammal tro i Endre är att den dag man sett Kristoferbilden i kyrkan är man förskonad från ond bråd död.

Kyrkoherden Jörgen fick en bråd död 1336, han blev ihjälslagen av en örn! Ännu står Endrebornas minneskors där olyckan skedde, halvvägs mellan Endre och Visby. På kyrkogården finns medeltida gravstenar

Dopfunten från elvahundatal är gjord i Hegvaldrs stil med bilder från Jesu

födelse och passionshistorien.

Det magnifika locket med kyrka och duva på toppen är från tolvhundratalet. Här har Endrebarn döpts i nära tusen år, och döps än: idag är Endre en av få sockenkyrkor med en levande skola intill, med barnens röster klingande i vardagen.

Triumfkrcifixet är från tidigt tolvhundrat, lika gamla är många av glasmålningarna i koret. Det vackra altarskåpet gjordes århundradet därpå.

Adelsdamen Magdalena Rudenschöld hade en egen bänk i kyrkan. Hon var hovdam hos Gustaf III och Armfelts älskarinna. Efter kungamordet dömdes hon till döden för en planerad statskupp, men domen verkställdes aldrig. Istället förvisades hon till Stenstugu i Endre. Hennes bänk hade ett högt gallerverk som skydd för nyfikna blickar.

